

което повлече цѣлата 14-а рота заедно съ 15-а. Всички почнаха да отстъпватъ. Противникътъ преследваше отъ 20—30 крачки, като хвърляше бомби. Това още повече увеличи суматохата. Ротитъ не успѣха да спратъ на втората линия окопи, размѣсиха се и отстъпиха по северозападния склонъ на в. Борисъ. Противникътъ зае цѣлия дѣсенъ флангъ на в. Борисъ, а заедно съ това и 4/6-а с. с. полска батарея. Постави картечници и автоматически пушки и почна да обстрелва отстъпващитъ къмъ дола.

Въ това време командирътъ на полка водѣше контъръ-атака въ лѣвия подучастъкъ. Въ наблюдателния пунктъ бѣха останали само адютантътъ на полка поручикъ Бозаджиевъ и началникътъ на разузнавателното бюро подпоручикъ Мухтаровъ. Четвъртъ часъ по-рано бѣ получено донесение за критическото положение на лѣвия подучастъкъ и адютантътъ на полка по свой починъ бѣ насочилъ последната поддръжка—4-а рота въ тая посока (една частъ отъ ротата бѣше). Поручикъ Бозаджиевъ по собствень починъ измѣни веднага посоката на ротата, като я поведе къмъ пленницата—4/6-а батарея. Попаднала, обаче, подъ най-унищожителния преграденъ огънь на противника, 4-а рота се разпръсна. Моментътъ е критически. Дѣсниятъ флангъ е откритъ и нѣма частъ, която да се насочи къмъ него. Тогава поручикъ Бозаджиевъ съ револверъ въ ржка събира войницитъ и ведно съ доброволцитъ отъ разузнавателното бюро на подпоручикъ Мухтаровъ повежда контъръ-атака.

Въ същото време една частъ отъ войницитъ, заели позиция на канаритъ при бившата позиция на германското оржие, откриха силенъ фланговъ огънь по врага. Контъръ-атаката на 4-а рота успѣ и спечели славата на спасителка на положението този день. Сърбитъ бѣха прогонени. 4/6-а батарея бѣ отново въ наши ржце, за да се обади веднага и заяви съ своя мощень гласъ на врага и на нашитъ, че Каймакчаланъ е още български. Изнесенитъ тукъ сръбски картечници и автоматически пушки бѣха овладѣни отъ 4-а рота.

Въ този моментъ по пжтя, водещъ отъ к. 1944 за в. Борисъ се зададе 2-а рота, начело съ капитанъ Планински, насочена отъ командира на бригадата къмъ в. Борисъ. Преминавайки презъ отстъпилитъ 14-а и 15-а роти, които бѣха вече събрани отъ поручикъ Мечковъ и подпоручикъ Гурулековъ, увлече ги съ себе си. Всички пристигнаха на върха и, начело съ бригадния командиръ полковникъ Поповъ, контъръ-атакуваха противника въ втората линия окопи, заеха ги и положението на цѣлия дѣсенъ подучастъкъ бѣ заздравено.

Въ днешния бой Сливенци оросиха върха съ своята кръвъ, изпълниха окопитъ съ своитъ тѣла, но не позволиха на врага да тури ржка на него. Отъ бригадния командиръ до редника, всички се сражаваха съ небивало себеотрицание, понасяйки хладнокръвно тежкитъ загуби. Тѣ доказаха на упорития врагъ на що е способенъ българскиятъ войникъ!

Тази героична защита бѣ оценена и поздравена отъ Н. Ц. В. Престолонаследника Борисъ Князь Търновски съ следната телеграма: